

sen. Den store ulykke ville være, hvis et nej til det forhandlingsresultat blev vedtaget, for så ville vi have kastet verden ud i et kapløb om protektionisme, og i det kapløb vinder de økonomisk stærkeste, og der taber de svageste med sikkerhed.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Steen Gade sagde i sit første indlæg heroppefra om WTO-aftalen, at det er nu, arbejdet starter, og jeg vil gerne på Fremskridtspartiets vegne sige, at det er vi fuldstændig enige i. Der er utrolig mange risikofyldte momenter i den aftale, som ligger; der er stor fare for, at tingene går i vasken, og det er derfor, vi skal være meget årvågne med hensyn til, hvordan tingene kommer til at forløbe. Det gælder specielt de konflikter, som der er lagt op til med den her WTO-aftale.

Hr. Steen Gade nævnte ting omkring åbenhed osv., og jeg er glad for, at SF også har fundet ud af, at en sådan frihandelsaftale rent faktisk også er til fordel for ulandene, for de dårligere stillede lande, som samlet får en bedre markedsadgang, og derfor er det en større fordel for dem, at vi får denne aftale.

De problemer, som Fremskridtspartiet ser ved aftalen, er derimod – nok i modsætning til SF – den risiko, der er for, at der kommer nye former for handelshindringer i verdenshandelen. De nye risikoformer er jo, som det jo tidligere har været nævnt heroppefra, bare nok med modsat fortegn, de her sociale klausuler, miljøklausuler, som man nu ønsker kraftigt skal indarbejdes som nye måder at forhindre frihandel på.

Det er vores opfattelse, at vi skal være yderst varsomme med at opfinde nye metoder til at gå imod den frie verdenshandel, og derfor håber vi også, at det instrument, som jo også er i WTO-aftalen, nemlig de organer, som skal prøve at løse de konflikter, der kommer, vil være handlekraftigt, så vi kan undgå at få nedbrudt den frihandel, der er lagt op til.

Det, der er vores udgangspunkt i Fremskridtspartiet, er, at vi meget gerne vil have gode og høje standarder. Vi vil gerne have gode krav, når det drejer sig om sociale forhold, og når det drejer sig om miljøforhold, men vi ønsker, at tingene skal løses så internationalt, som det er muligt, så det ikke virker konkurrenceforvridende.

Og så lad mig blot sige til hr. Keld Albrechtsen, som siger, at WTO-aftalen jo giver en masse

ulykker, at dér er jeg fuldstændig uenig. WTO-aftalen er en forudsætning for, at alle de gode ting i forbindelse med større frihandel nu kan at blive opfyldt, og hvis ikke vi ratificerer denne aftale, er forudsætningen for alle de gode ting, der kan ligge i den større grad af frihandel – også for de dårligere stillede lande – bristet. Derfor må jeg indrømme, at jeg ikke forstår Enhedslistens logik på det her område.

Lene Espersen (KF):

Det, der får mig på talerstolen, er hr. Keld Albrechtsens tale om ulykker, der vil regne ned over de dårligst stillede lande. Altså, derved at vi ratificerer her, får vi jo netop den liberalisering, som er så nødvendig for de dårligst stillede lande. Og jeg må ærligt indrømme, at jeg overhovedet ikke forstår hr. Keld Albrechtsens motiver i den her sag, for med WTO får vi jo netop det handelspolitiske regimeskifte, som jeg i hvert fald kan forstå, at Enhedslisten har efterlyst. Vi går netop væk fra minilateralismen, som EU og NAFTA har været de store foregangs-mænd for, og går over til flere multinationale aftaler, hvilket jo først og fremmest vil komme de dårligst stillede lande til gode. Så jeg kan slet ikke forstå, at hr. Keld Albrechtsen taler om ulykker, når vi i realiteten faktisk står og har et handelspolitisk regimeskifte foran os.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu forstår jeg jo godt, at liberalister som hr. Thulesen Dahl og nogle borgerlige partier er store tilhængere af en international aftale, som i bund og grund bygger på liberalismens principper.

Jeg er jo ikke liberalist, men ønsker tværtimod, at de sociale og miljømæssige hensyn skal gå forud for alle andre hensyn i den her sag. Og det, der er problemet, når vi f.eks. kigger på Afrika, er, at de fattigste lande i Afrika – hvilket er veldokumenteret, også med tal fra f.eks. Verdensbanken; det er ikke noget, Enhedslisten har fundet på, det er veldokumenteret – som følge af GATT-aftalen bliver endnu fattigere.

Det er ikke tiden at gå i detaljer med det nu, men i al korthed handler det om, at disse lande på grund af den politik, man har ført bl.a. fra Europas side, har mistet deres landbrugsegenproduktion og nu skal ud på verdensmarkedet og købe landbrugsvarerne til højere priser, end de kan betale, og derfor endnu mere bliver kastet ud i den yderste fattigdom som følge af dette forgudede liberalistiske verdensmarked.